

מסכת בבא בתרא

פרק ו

א. המוכר פרות לחברו ולא צמחו, ואכלו זרע פשתן, אינו חייב באחריותו. רבן שמעון בן גמליאל אומר, זרעוני גנה שאינו נאכלין, חייב באחריותו:

ב. המוכר פרות לחברו, הרי זה מקבל עליו רבע טנפת לסאה. תאנים, מקבל עליו עשר מתלעות למאה. מרתף של יין, מקבל עליו עשר קוססות למאה. קנקנים בשרון, מקבל עליו עשר פיסטאות למאה:

ג. המוכר יין לחברו והחמיץ, אינו חייב באחריותו. ואם ידוע שיינו מחמיץ, הרי זה מקח טעות. ואם אמר לו יין מבשם אני מוכר לך, חייב להעמיד לו עד העצרת. וישן, משל אשתקד. ומישן, משל שלש שנים:

ד. המוכר מקום לחברו לבנות לו בית, וכן המקבל מחברו לבנות לו בית שתננות לבנו ובית אלמנות לבתו, בונה ארבע אמות על

יש, דברי רבי עקיבא. רבי ישמעאל אומר, רפת בקר הוא זה. הרוצה לעשות רפת בקר, בונה ארבע אמות על יש. בית קטן, יש על שמנה. גדול, שמנה על עשר. טרקליון, עשר על עשר. רומו כחצי ארפו וכחצי רחבו. ראיה לדבר, היכל. רבן שמעון בן גמליאל אומר, הכל כבגין היכל:

ה. מי שיש לו בור לפני מביתו של חברו, נכנס בפעם שדרך בני אדם נכנסין ויוצא בפעם שדרך בני אדם יוצאין, ואינו מכניס בהמתו ומשקה מבורו, אלא ממלא ומשקה מבחוץ, וזה עושה לו פותחת וזה עושה לו פותחת:

ו. מי שיש לו גנה לפני מביתו של חברו, נכנס בפעם שדרך בני אדם נכנסים ויוצא בפעם שדרך בני אדם יוצאין, ואינו מכניס לתוכה תגרין, ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת, והחיצון זורע את הדרך. נתנו לו דרך מן הצד מדעת שניהם, נכנס בפעם שהוא רוצה ויוצא בפעם שהוא רוצה, ומכניס לתוכה תגרין, ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת, וזה וזה אינם רשאים לזרעה:

ז. מי שהיתה דרך הרבים עוברת בתוך שדהו, נטלה ונתן להם מן הצד, מה שנתן נתן, ושלל לא הגיעו. דרך היחיד, ארבע אמות. דרך הרבים, יש עשרה אמה. דרך המלך, אין לה שעור. דרך

הַקָּבֶר, אֵין לָהּ שְׁעוֹר. הַמַּעֲמָד, דִּינִי צְפוּרִי אָמְרוּ, בֵּית אַרְבַּעַת
קַבִּין:

ח. הַמוֹכֵר מְקוֹם לְחַבְרוֹ לַעֲשׂוֹת לוֹ קָבֶר, וְכֵן הַמִּקְבֵּל מִחֵבְרוֹ
לַעֲשׂוֹת לוֹ קָבֶר, עוֹשֶׂה תוֹכָה שֶׁל מַעֲרָה אַרְבַּע אַמּוֹת עַל יֵשׁ,
וּפּוֹתֵחַ לְתוֹכָה שְׁמֹנֶה כּוֹכִין, שְׁלֹשָׁה מִכָּאן וּשְׁלֹשָׁה מִכָּאן וּשְׁנַיִם
מִכְּנֻגָּדוֹ, וְכוֹכִין אַרְבֹּן אַרְבַּע אַמּוֹת וְרוֹמֵן שִׁבְעָה וְרַחֲבֹן שִׁשָּׁה. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, עוֹשֶׂה תוֹכָה שֶׁל מַעֲרָה יֵשׁ אַמּוֹת עַל שְׁמֹנֶה, וּפּוֹתֵחַ
לְתוֹכָה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר כּוֹכֵין, אַרְבַּעַת מִכָּאן וְאַרְבַּעַת מִכָּאן וּשְׁלֹשָׁה
מִכְּנֻגָּדוֹ וְאַחַד מִיָּמִין הַפֶּתַח וְאַחַד מִן הַשְּׂמָאל. וְעוֹשֶׂה חֲצֵר עַל פִּי
הַמַּעֲרָה יֵשׁ עַל יֵשׁ, כְּמֵלֵא הַמָּטָה וְקוֹבְרִיהָ, וּפּוֹתֵחַ לְתוֹכָה שְׁתֵּי
מַעֲרוֹת, אַחַת מִכָּאן וְאַחַת מִכָּאן. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אַרְבַּע, לְאַרְבַּע
רוֹחוֹתֶיהָ. רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַכֹּל לְפִי הַסֵּלַע: